

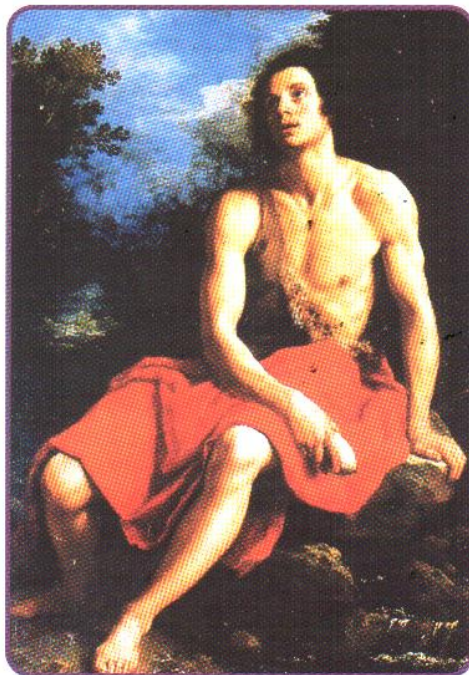
A Megváltót várva

Advent 1. vasárnapján arról elméltünk, hogy érdemes keresnünk az igazi fényt. Bár decemberben sokféle fény elkápráztatja szemünket, nekünk keresztényeknek az igazi világgosságot érdemes keresnünk, aki maga Jézus Krisztus.

Keresésünkben az adventi időszak elmaradhatatlan prófétája, Keresztelő Szent János érkezik segítségünkre a mai vasárnapon, aki Jézusra irányítja a figyelmünket. János a napsugárhoz hasonlít, amely megvilágítja utunkat, bár még nem látjuk az igazi fényt, Jézust. Az evangélium tehát nem Jézusról szól, hanem az ő előfutáráról, Jánosról, akinek egykor az volt a feladata, hogy felkészítse a választott népet a Megváltó érkezésére.

Ma, advent 2. vasárnapján pedig nekünk segít, hogy felkészüljünk Jézus születésének ünnepére és tovább haladjunk adventi utunkon. János nem némán érkezik, hanem szól hozzánk. Egyszerű, világos, érthető szavakkal szól hozzánk: „Térjete meg, elközelt a mennyek országa! Teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcsét!”

Az igehirdetésben újra és újra elhangzik a Keresztelő Szent János által mondott felhívás. A megtérés, az életmód megváltoztatása a feltétele annak, hogy megérinthessen bennünket annak a mennyei Atyának a végtelen szeretete, aki saját Fiát sem kímélte az emberek megváltása és üdvözítése érdekében. A Megváltó, az Üdvözítő, Jézus Krisztus azért jön el, hogy megtisztítson bennünket a bűntől. Azért érkezik el a világba, hogy a megváltás művét beteljesítse, és megmutassa, hogy Isten irgalma nagyobb az emberek bűneinél.

Krisztusban felismerhetjük Megváltónkat és Szabadítónkat. Az üdvösségtörténetben láthatjuk, hogy Isten nem adja fel. Elküldte a prófétákat, hogy figyelmeztessék a választott népet, s ha nem hallgattak rájuk, újakat küldött, akik ugyanazt hirdették. Az idők teljességében pedig saját Fiát küldte hozzánk, aki szintén ugyanazt hirdette, de őrá sem hallgatott mindenki. A kinyilatkoztatás egyik leglényegesebb eleme, hogy Isten üdvözíti az embereket, és „azért küldte el Fiát a világba, hogy üdvözítse a világot” (Jn 3,17). Jézus az üdvösség evangéliumát hirdette, csodás gyógyításával pedig láthatóvá tette, hogy ő az Üdvözítő. A Szentírás szerint az üdvösség feltétele az Úr Jézusba vetett hit, hiszen „nincs üdvösség senki másban, mert nincs más senki az emberek közt az ég alatt, aki által üdvözülhetnénk” (ApCsel 4,12).

Az adventi csendben meghallhatjuk a megtérésre indító isteni szót. Az advent bűnbánati idő. Alkalmat ad nekünk arra, hogy a megtérés útjára lépjünk.

Rád bízunk életünket

Az igazi bűnbánat nem az isteni büntetésről való félelemből fakad, hanem az Isten iránti szeretetből. Fejezzük ki szeretetünket azzal, hogy bűnbánatot tartunk, elvégezzük szentgyónásunkat, s akkor karácsony éjjelén találkozunk majd az emberré lett Szeretettel.

Jézus szerint az jut be a mennyek országába, aki teljesíti a mennyei Atya akaratát. Egész életünket neki kell adnunk. Akkor vagyunk igazán bölcssek, ha nem csupán látni akarjuk a jászolban fekvő Gyermecket, hanem egész életünket rá merjük bízni. Ajándékozunk önmagunkat egészen Istennek, aki szeretetből nekünk ajándékozta a betlehemi Gyermecket! Törekedjünk Isten szándékainak megismerésére és teljesítésére!

Itt az idő

Urunk, Jézus Krisztus! Te egész életed során az üdvösséget hirdetted az embereknek.

Isten minden időben kiválaszt olyan embereket, akik tanúságot tesznek az irgalmas Isten szeretetéről, és hirdetik a megtérés lehetőségét. Szeretnénk élni ezzel a lehetőséggel. Szeretnénk hallgatni Isten szavára, amely a küldöttek igehirdetésén keresztül jut el hozzánk napjainkban. Nem akarjuk tovább halogatni megtérésünket. Tudjuk, hogy itt az idő, elközelt hozzánk az Isten országa.

Vezess minket, megváltó Urunk, adventi utunkon, az őszinte bűnbánat útján, és segíts, hogy meglássuk Isten dicsőségét!

Advent 2. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Advent 3. vasárnapja
Iz 11,1-10 Róm 15,4-9 Mt 3,1-12	Iz 35,1-10 Lk 5,17-26	Iz 40,1-11 Mt 18,12-14	Iz 40,25-31 Mt 11,28-30	Ter 3,9-15,20 Ef 1,3-6,11-12 Lk 1,26-38	Iz 48,17-19 Mt 11,16-19	Sir 48,1-4, 9-11 Mt 17,10-13	Iz 35,1-6a,10 Jak 5,7-10 Mt 11,2-11

A Baja Belvárosi Egyházközség hírlevele

Advent 2. vasárnapja...

A pusztába kiáltó hang

Jaj annak a kornak, amelyben a pusztába kiáltók hangja elnémult, amelyet túlharsog a nap lármája; vagy megtiltja, eltíporja a haladás szédülete; vagy gátolja, lehalkítja a félelem vagy gyávaság. Az ember utolsó lehetőségét kiáltják, amikor azok lába alatt már mozog a föld, recsegnek a gerendák, és a legmasszívabb hegyek is ingadoznak. Az embereket arra a lehetőségre hívják, hogy az elborítás veszélyével fenyegető, mozgó sivatagot, pusztát a megtérő szív nagyobb erejével fogadják. (P. Alfred Delp)

Mit jelent a várakozó lelkület?

(Gondolatok Illyés Gyulától)

„Amikor olvasó voltam, a rossz írásműből három sort elolvastam, félredobtam. A jót viszont, azt háromszor is elolvastam. Amióta szerkesztő vagyok, sietségemben a jót teszem félre az első három sor után, boldog vagyok, hogy mehet, nincs vele dolgom; a rosszat olvasom el háromszor, néha négyszer is, hogy vajon igazán olyan rossz-e. De a legtöbb dolgom a se jóval, se rosszal van, a langyossal. Ezt ötször is el kell olvasni, hogy hova tartozik. Tizedszerre sem tartozik sehova. Mennyire megértem Krisztus türelmetlenségét, hogy kiköpte.” Igen adventben, a bűnbánati időben szerkesztővé kell válnunk. Számba kell vennünk gyarlóságainkat, fogyatékoságainkat, hátha ki lehet ezekből hozni valami jót. Hiszen egyébként az ezekkel való szembenézést mindig halogatjuk, mindig csak a jó tulajdonságainkkal törődünk spontán életritmusunkban. Most szerkesztenünk kell: a jó mehet, a rosszat kell vagy megszüntetni, vagy helyes útra terelni. Elszántsággal, erőfeszítéssel. De a se jót, se rosszat, a közömböset mindenképpen száműznünk kell. Mert az evangéliumi szakaszban Jézus

rávilágít advent távlatára is: ő azért jön közénk a kegyelemben, hogy fel tudjunk készülni dicsőséges eljövételére, a világ végére. S mindig készen kell állnunk közeledésének befogadására, mert nem tudjuk, mikor jön el az ítélet tüzeiben: „Az Emberfia abban az órában jön el, mikor nem is gondoljátok.”

Bemutakoznak egyházközségi munkatársaink...

Bartos Violetta vagyok. Három felnőtt lányom van és egy 13 éves unokám. 2010 szeptembere óta dolgozom a belvárosi plébánián, mint irodai alkalmazott és a hét-köznapi reggeli misék sekrestyése. Ha szükséges, a kántori teendőket is ellátom.

Negyedikes korom óta kötődöm közösséghez az egyházban. A Barátok templomában Virág József atya hitoktatása lenyűgözött. Neki köszönhetem, hogy elkezdtem a kántorképzőt. Ez érdekesen indult, ugyanis édesanyám szerette volna, ha egyik bátyám pap lesz. De ő családot akart. Virág atya világosított fel, hogy nők is lehetnek kántorok, így azt el is végeztem. Tulajdonképpen ez a folyamat vezetett a Belvárosi Plébániára.

Szeretek a plébánián dolgozni, mert szeretem az embereket; beszélgetni, meghallgatni őket. Itt van is alkalmam, hogy akár lelki vigaszt nyújtsak embertársaimnak. Azon felül, hogy komoly munka és lelki élet van itt, nagyon sok vidámság és kollektív beszélgetések is történnek a munkatársakkal, jó egyházi és plébániái programok vannak, amik színesebbé teszik ittlétemet. Binszki József atya 2010 augusztusában hívott ebbe a munkakörbe. Valójában boldog és elégedett vagyok a közösségben. Istennel való kapcsolatom is itt erősödött fel. Hála, hogy az Úr ide vezérelt.

Szeplőtelen Fogantatás

(főünnep, december 8.)

A szeplőtelen fogantatásnak semmi köze Jézus megtestesüléséhez, azaz ahhoz a pillanathoz, amikor a mennyei Atya akaratából és a Szentlélek közreműködésének köszönhetően Jézus megfogant Mária méhében. Mária szeplőtelen fogantatása egy időben jóval korábbi esemény, amely Szűz Mária születése előtt kilenc hónappal történt, tehát nem Jézus születése előtt. Könnyen kiszámíthatjuk, hogy a mai ünneptől, azaz december 8-tól számítva éppen kilenc hónap múlva, szeptember 8-án lesz Mária születésének ünnepe, amit Kisboldogasszony napjának nevezünk a magyar hagyomány szerint.

A szeplőtelen fogantatás azt jelenti, hogy Mária életének első pillanatától, azaz fogantatásától kezdve mentes volt a bűntől. Értelemszerűen nem az ő érdemének kell ezt tekintenünk, hanem a mindenható Isten kegyelmének, aki fogantatásától kezdve megóvta őt az áteredő bűn következményétől. Illő volt ugyanis, hogy Isten Fiának anyja egészen tiszta legyen, mert Isten szentségéhez nem illik a bűn. Mária tehát bűn nélküli asszonyként várta gyermeke, Jézus születését. Mi is készüljünk az Úrral való találkozásra azzal, hogy a szentgyónásban Isten kegyelmének és irgalmának köszönhetően megszabadulunk bűneinktől adventben!

Mécs László – Adventkor

Jézusunk, adj erőt, hogy ékesen járjunk
Illendő ruhában, méltóképpen várjunk
Add, hogy kerüljessük a bűnt, sötétséget
S ama jobb hazában megláthassunk Téged.